

1.Sygn. akt II K 84/20

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Krystyna Szczechowicz

Ławnicy: Ewa Krakowska, Aneta Dybich

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Kulesza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kętrzynie Dariusza Piotrowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 19.11.2020 r. i 20.11.2020 r.

sprawy:

A. K.

syna B. i J. z domu P.

ur. (...) w G. - D.

I. oskarżonego o to, że:

w dniu 11 listopada 2019 r. w K., województwo (...), uderzył A. L. kijem bejsbolowym w okolicę żeber z lewej strony, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia lewej strony tułowia ze złamaniem 11 żebra oraz pęknięcia śledziony i krwotoku do jamy otrzewnej, powodując w ten sposób ciężki uszczerbek na zdrowiu A. L. pod postacią innego ciężkiego kalectwa,

to jest o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.

II. w dniu 11 listopada 2019 r. w K., województwie (...), usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu J. P. (1), pod postacią innego ciężkiego kalectwa, w ten sposób, że używając kija bejsbolowego, wyprowadził przy jego pomocy, z dużą siłą, trzy uderzenia w kierunku jej głowy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę obronną pokrzywdzonej, gdzie jednego z tych uderzeń uniknęła, zaś dwa trafiły w jej lewy bark wskutek czego doznała ona obrażeń ciała w postaci zasinienia tej części ciała, które naruszyły czynności narządu jej ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k., w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. a) oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia czynu z pkt I wyczerpującego dyspozycje art. 156 § 1 pkt 2 k.k. z tym ustaleniem, że używał pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy i za to na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.k. skazuje go i wymierza karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

b) oskarżonego A. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 11 listopada 2019 r. w K., województwie (...) używając pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy zadał dwa uderzenia J. P. (1) w rejon pleców i lewego ramienia w

wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy barkowo – ramiennej lewej z dwoma sińcami i bolesnością skutkującą naruszeniem czynności narządu jej ciała trwającym nie dłużej niż 7 dni, czym wyczerpała znamiona występku z art. 157 § 2 k.k. i za to w oparciu o art. 157 § 2 k.k. skazuje go i wymierza karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w pkt I lit. a i b i wymierza oskarżonemu karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 lutego 2020 r., godz.8:05 do dnia 20 listopada 2020 r.;

IV. na podstawie art. 230 § 3 k.p.k. przekazuje dowód rzeczowy w postaci pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy, zapisany w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 21/20 K. Powiatowej Policji w K.;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r., poz. 1184) oraz § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 300 (trzysta) zł za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną w postępowaniu sądowym, powiększone o podatek VAT w stawce 23 % oraz kwotę 601, 77 (sześćset jeden 77/100) zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 84/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K.	<p>1. w dniu 11 listopada 2019 r. w K., województwo (...), uderzył A. L. pałką wykonaną z drewna imitującą kij bejsbolowy w okolicę żeber z lewej strony, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia lewej strony tułowia ze złamaniem 11 żebra oraz pęknięcia śledziony i krwotoku do jamy otrzewnej, powodując w ten sposób ciężki uszczerbek na zdrowiu A. L. pod postacią innego ciężkiego kalectwa,</p> <p>2. w dniu 11 listopada 2019 r. w K., województwie (...) używając pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy zadał dwa uderzenia J. P. (1) w rejon pleców i lewego ramienia w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy barkowo – ramiennej lewej z dwoma sińcami i bolesnością skutkującą naruszeniem</p>	

		czynności narządu jej ciała trwającym nie dłużej niż 7 dni	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><u>czyn 1 i 2</u></p> <p>1. w dniu 11 listopada 2019 r. A. L. i J. P. (1) przebywali w zajmowanym przez nich mieszkaniu przy ul. (...) w K.. Najemcą tego mieszkania był A. L.. Wymienieni siedzieli w pokoju i oglądali programy telewizyjne. Drzwi do mieszkania nie były zamknięte na klucz. Około godz. 11.00-11.30 nagle do mieszkania wtargnął oskarżony A. K.. Bezpośrednio skierował się do siedzącej na fotelu J. P. (1) i trzymaną w prawej ręce pałką wykonaną z drewna imitującą kij bejsbolowy uderzył ją dwukrotnie w rejon pleców i lewego ramienia w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy barkowo – ramiennej lewej z dwoma sińcami i bolesnością skutkujących naruszeniem czynności narządu jej ciała trwającym nie dłużej niż 7 dni. Trzecie uderzenie trafiło w fotel. Następnie skierował się do A. L. i z dużą siłą zadał mu uderzenie pałką wykonaną z drewna imitującą kij bejsbolowy w okolicę żeber z lewej strony. W tym</p>	1.1 zeznania świadka J. P. (1)	k. 16v., 36, 47v.-48	

czasie J. P. (1) wstała z fotela i krzycząc ratunku bijąc wybiega z mieszkania i budynku. Oskarżony A. K. wybiegł za nią, po czym oddalił się. J. P. (1) niezwłocznie zadzwoniła do Centrum Powiadamiania

Ratunkowego w O. i poinformowała operatora, że wraz z A. L. została pobita przy użyciu kija bejsbolowego przez znanego jej mężczyznę, którego danych w tym momencie nie pamięta, a które to poda funkcjonariuszom Policji.

2. Na miejsce zdarzenia skierowani zostali funkcjonariusze Policji w osobach: K. K. i M. B.. J. P. (2) funkcjonariuszom Policji jak przebiegało zdarzenie. Wskazała, że sprawcą był znany jej mężczyzna, podała jego pseudonim oraz opisała miejsce jego zamieszkania – budynek po byłym MOPS w K. przy ul. (...). Pokrzywdzony A. L. potwierdził to ale bardzo uskarżał się na silny ból w związku z czym wezwana została karetka pogotowia, która przewiozła go do miejscowego szpitala. Tam pokrzywdzonemu wykonania badania RTG i USG, które wykazały pourazowe pęknięcie śledziony z krwiakiem do jamy otrzewnej i złamanie 11 żebra. W trybie pilnym wykonano laparotomie stwierdzając:

<p>krwiak w okolicy śledziony, odessano ewakuowano skrzepy krwi; śledzona z liniowym pęknięciem torebki od strony grzbietu, przywnękowe krwawiące naczynie śródmiąższowe; wykonano usunięcie śledziony i wprowadzono dren. Operacja przebiegła bez powikłań. Obrażenia powyższe spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu A. L. pod postacią innego ciężkiego kalectwa. A. L. uwagi na jakość żywienia w szpitalu w dniu 14 listopada 2019 r. wypisał się sam z Oddziału (...) Ogólnej Szpitala (...) w K..</p>			
<p>1.2 zeznania świadka A. L.</p>	<p>k.270-271v., 6, 38v., 59v.-60, 86v.,</p>		
<p>1.3 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>k.226-228, 272</p>		
<p>1.4 protokół oględzin</p>	<p>k. 94-95</p>		
<p>1.5 zapis foniczny zgłoszenia</p>	<p>k.96</p>		
<p>1.6 zeznania świadka G. C.</p>	<p>k. 282, 80v.</p>		
<p>2.1 zeznania świadka K. K.</p>	<p>k. 84v., 273v.-274.</p>		
<p>2.2 zeznania świadka M. B.</p>	<p>k.283v.-284</p>		
<p>2.3 dokumentacja medyczna ze szpitala dotycząca A. L.</p>	<p>k.11</p>		

2.4 zeznania świadka A. L.	k.270-271v., 6, 38v., 59v.-60, 86v.,		
2.5 zeznania świadka J. P. (1)	k. 16v., 36, 47v.-48		
2.6 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	k. 26-27, 271v.-272		
3. A. K. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, ma cechy osobowości dys socjalnej oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, w chwili popełnienia czynów był w pełni poczytalny (co dotyczy wszystkich czynów)	3.1 opinia sądowo- psychiatryczna	k.152-156	
4. A. K. był karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 24 września 2010 r., sygn. akt II K 392/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 3 oraz 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Postanowieniem z dnia 20.02.2012 r. zamieniono na zastępczą karę 79 pozbawienia wolności.	4.1 karta karna	k.134	

<p>Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 13 października 2016 r. w sprawie II K 340/16 skazany został za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. oraz z art. 158 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Postanowieniem z dnia 17.07.2017 r. kara ta została zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 255 dni, której wykonanie zakończył w dniu 13 września 2018 r.</p>			
<p>5. A. K. przed tymczasowym aresztowaniem utrzymywał się z prac dorywczych na umowy zlecenia.</p>	<p>5.1 wyjaśnienia oskarżonego.</p>	<p>k. 55, 269v.</p>	
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	1.1 zeznania świadka J. P. (1)	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z opiniami biegłego z zakresu medycyny sądowej, dokumentacją lekarską, - świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; - nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka; 	
1.2 zeznania świadka A. L.	<ul style="list-style-type: none"> -zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z opiniami biegłego z zakresu medycyny sądowej, dokumentacją lekarską, - świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; - nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę 		

	wiarygodności zeznań tego świadka;		
1.3 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	Sąd podzielił opinie (pisemną i ustną) biegłego z zakresu medycyny sądowej albowiem są jasne, logiczne i wydane zostały w sposób zgodny z zasadami wiedzy fachowej, odpowiadają na postawione pytania. Stąd też Sąd w całości podzielił wypływające z nich wnioski.		
1.4 protokół oględzin	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały		
1.5 zapis foniczny zgłoszenia	dowód bezsporny, strony go nie kwestionowały		
1.6 zeznania świadka G. C.	- świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał od pokrzywdzonej;		
1.2.	2.1 zeznania świadka K. K.	- świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał od pokrzywdzonych;	
2.2 zeznania świadka M. B.	świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny to co widział i słyszał od pokrzywdzonych		

<p>2.3 dokumentacja medyczna ze szpitala dotycząca A. L.</p>	<p>dowód bezsporny, strony go nie kwestionowały</p>	
<p>2.4 zeznania świadka A. L.</p>	<p>-zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z opiniami biegłego z zakresu medycyny sądowej, dokumentacją lekarską,</p> <p>- świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia;</p> <p>- nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka;</p>	
<p>2.5 zeznania świadka J. P. (1)</p>	<p>-zeznania są konsekwentne, spójne i logiczne. Nadto korespondują z opiniami biegłego z zakresu medycyny sądowej, dokumentacją lekarską,</p> <p>- świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia;</p> <p>- nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka;</p>	

<p>2.6 opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 		
<p>1.3</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 	

1.4	karta karna	- dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności	
1.5	wyjaśnienia oskarżonego co do źródeł utrzymania	- brak podstaw do kwestionowania wiarygodności	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.	wyjaśnienia oskarżonego A. K.	Należy podkreślić, że oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów a swoje wyjaśnienia ograniczył do stwierdzenia, że 11 listopada 2019 r. cały dzień spędził w mieszkaniu ze swoją dziewczyną K. Z. i jej dziećmi, a w dniu 12 listopada 2019 r. wyjechał do Belgii skąd powrócił w dniu 28.11.2019 r. Nie przyznanie się oskarżonego co do tego, iż popełnił zarzucane mu czyny i dokonał przy użyciu pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy uszkodzenia ciała pokrzywdzonych w ocenie sądu ma na celu uniknięcie	

odpowiedzialności karnej. Powyższe pozostaje w jawnej sprzeczności ze stanowczymi zeznaniami J. P. (1) i A. L., którzy stanowczo i konsekwentnie wskazywali oskarżonego jako sprawcę. Należy zauważyć, iż oskarżony był osobą, którą znali. J. P. (1) już dzwoniąc na numer telefonu alarmowego podała, że sprawcę zna tylko nie pamięta w tym momencie jak on się nazywa, poda te dane jak przyjedzie Policja. (vide: k. 95). Natomiast ze spójnych i wzajemnie się uzupełniających zeznań świadków K. K. i M. B. funkcjonariuszy Policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia wynika, że pokrzywdzeni nie mieli jakichkolwiek wątpliwości, co do tego kto wtargnął do ich mieszkania i imitacją kija bejsbolowego zadał im uderzenia. Podali zgodnie pseudonim sprawcy, który okazał się pseudonimem oskarżonego (...). Takie też informacje przekazała J. P. (1) dzielnicowemu świadkowi G. C.. Fakt posługiwania się przez oskarżonego takim pseudonimem w swoich zeznaniach potwierdzili nawet świadkowie wyraźnie starający się uchronić oskarżonego od odpowiedzialności karnej, choćby N. A. (vide: k. 99) czy K. Z. (vide: k. 281). Sam oskarżony przyznał

w swoich wyjaśnieniach, że wie). kto to jest J. P. (1) i wie kto jest jej chłopakiem oraz gdzie i z kim mieszka (vide: k. 63 v.). Pokrzywdzeni nigdy w żaden sposób nie byli skonfliktowani z oskarżonym, była to osoba, którą znali z widzenia z racji zamieszkiwania w pobliżu ich miejsca zamieszkania. Nie mieli żadnych podstaw by oskarżyć oskarżonego, o coś czego nie zrobił. Jak wynika z ich zeznań w ogóle nie mogli zrozumieć początkowo dlaczego oskarżony wtargnął do ich mieszkania i zadał im ciosy imitacją kija bejsbolowego. Dopiero później powiązali to z wizytą w dniu 10 listopada 2019 r. w ich mieszkaniu konkubiny oskarżonego K. Z. i jej siostry P. G.. Dojść miało wówczas do kłótni i przepychanek pomiędzy J. P. (1) a K. Z. w efekcie czego pokrzywdzeni kazali opuścić mieszkanie obu kobietom. Należy zauważyć, że jak wynikało z zeznań pokrzywdzonych była to pierwsza w życiu wizyta K. Z. w ich mieszkaniu. Sąd miał bezpośredni kontakt ze świadkiem A. L. jego zeznania wyraźnie były szczerze, świadek ten nawet nie chciał żadnego odszkodowania od oskarżonego, tylko jak stwierdził nie ma pojęcia dlaczego

		<p>oskarżony wtargnął do jego mieszkania.</p> <p>Znamienne jest także i to, że J. P. (1) i A. L., który stanowczo to potwierdził także na rozprawie podawali, że oskarżony zadawał im uderzenia kijem bejsbolowym trzymając go w jednej ręce mianowicie prawej. Powyższe w pełni znajduje uzasadnienie w tym, że oskarżony A. K. w dniu 10 listopada 2019 r. doznał urazu ręki lewej i został mu założony na nią gips (vide: k.267-277).</p>
<p>zeznania świadka K. Z.</p>	<p>Zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z dowodami, którym sąd dał wiarę w szczególności z zeznaniami świadków J. P. (1) i A. L.. W ocenie sądu mają one na celu ochronę oskarżonego przed odpowiedzialnością karną z uwagi na fakt bycia osobą bliską dla oskarżonego. Świadek zaprzeczyła by oskarżony w dniu 11 listopada 2019 roku opuszczał mieszkanie ale po chwili stwierdziła, że mógł wyjść do sklepu. Następnie zaprzeczyła by mógł pójść gdzieś dalej bo zawsze jej mówił gdy gdzieś szedł (vide: k. 282). Zaprzeczala także by dzień wcześniej była u pokrzywdzonych w mieszkaniu. Znamienne jest przy tym to, że jak zeznała świadek jej siostra P. G. była u pokrzywdzonych w</p>	

	<p>listopadzie 2019 r. i pytała ich czy wiedzą kto to zrobił (k.281v.). Po co rozmawiałyby o tego rodzaju sprawie skoro jak sama zeznała nie utrzymywała w ogóle kontaktu z pokrzywdzonymi i ją nie interesowały te osoby.</p>	
zeznania świadka P. G.	<p>Zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z dowodami, którym sąd dał wiarę i w ocenie sądu mają na celu ochronę oskarżonego przed odpowiedzialnością karną z uwagi na fakt uznawania go jak sam świadek podał za szwagra (vide: k. 283). Zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków, którym sąd dał wiarę. Należy zauważyć, że w zeznaniach świadka na rozprawie w dniu 20.02.2020 r. pojawia się rzekomy pseudonim sprawcy, który miał dokonać uszkodzeń ciała pokrzywdzonych miał to być (...), taki pseudonim świadkowi mieli podać pokrzywdzeni. Nie podała jednak tego będąc przesłuchiwaną w dniu 17.02.2020 r. Wskazać należy, że przesłuchani świadkowie K. K., M. B. i G. C., którzy mieli kontakt z pokrzywdzonymi i rozpytywali ich na okoliczności zdarzenia nie podali by kiedykolwiek taki pseudonim padł. Natomiast co znamienne pseudonim ten pojawił</p>	

	<p>się w zeznaniach świadka N. A. na rozprawie w dniu 19.11.2020 r. (vide: k. 274). Świadek ten jest konkubinią brata oskarżonego M. K. (2).</p> <p>W trakcie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego w dniu 20.03.2020 r. świadek ten zeznał, że z tego co mówili ludzie to pokrzywdzeni mieli nie wiedzieć kto dokonał ich pobicia.</p>	
zeznania świadka N. A.	<p>Zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z dowodami, którym sąd dał wiarę oraz są niekonsekwentne i wzajemnie sprzeczne i w ocenie sądu mają na celu ochronę oskarżonego z uwagi na fakt, że świadek ten jest konkubinią brata oskarżonego M. K. (2).</p> <p>W trakcie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego w dniu 20.03.2020 r. świadek ten zeznał, że z tego co mówili ludzie to pokrzywdzeni mieli nie wiedzieć kto dokonał ich pobicia. Słyszała, że J. miała wybiec z bramy i krzyknąć, że ich pobili. Natomiast na rozprawie w dniu 19.11.2020 r. podała, że ona sama paląc papierosa na balkonie widziała jak J. P. (1) wybiegła z bramy i słyszała, że krzyczała, iż pobił ją (...) (vide: k. 274). Jej twierdzenia, że dopiero skojarzyła o jakie zdarzenie chodzi jawią się</p>	

jako nieprzekonywujące i rażą naiwnością. Świadek przecież na etapie postępowania przygotowawczego zeznawał dokładnie na okoliczności tego samego zdarzenia i podawał, że słyszał od ludzi o pobiciu pokrzywdzonych i wybiegnięciu z bramy J. P. (1). Należy wskazać, że sąd miał bezpośredni kontakt ze świadkiem, świadek wyraźnie składając zeznania denerwował się, a podając wskazane okoliczności nawet na chwilę przerwał tak był zdenerwowany. Z zapisu rozmowy J. P. (1) z operatorem telefonu alarmowego wynika jednoznacznie, że wymieniona bezpośrednio po zdarzeniu nie podawała żadnego pseudonimu, nie pamiętała go.

zeznania świadka J. K.

Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem i jego zeznania co do samego zdarzenia nie wniosły niczego istotnego do sprawy. Natomiast zeznania świadka, co do tego, iż oskarżony nie mógł wziąć z jej mieszkania pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy w ocenie sądu są niewiarygodne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Trudno sobie wyobrazić, że oskarżony będący synem świadka i

	<p>przychodzący do niego, swobodnie poruszający się po mieszkaniu nie mógł czegoś wziąć i wynieść.</p>	
<p>zeznania świadka M. K. (2)</p>	<p>Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem i jego zeznania co do zdarzenia nie wniosły niczego istotnego do sprawy. Natomiast zeznania świadka, co do tego, iż oskarżony nie mógł wziąć z mieszkania pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy i że zakupił on tą pałkę w sklepie są niewiarygodne. Sąd miał możliwość dokładnego obejrzenia przedmiotowej pałki. Wyraźnie nie jest to przedmiot wykonany fabrycznie do sprzedaży sklepowej. Wbrew twierdzeniom świadka wyraźnie jest to tzw. samoróbka. Z jednej strony jest wyraźnie ścięcie (wzdłuż 2/3 długości), które nie jest wynikiem uszkodzeń związanych ze zużyciem. Tego rodzaju ścięcia nie byłoby przy zakupie w sklepie kija bejsbolowego. Oryginalny kij bejsbolowy jest idealnie obły. Dodatkowo przedmiotowy kij został owinięty taśmą w dolnej części.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I a)	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>A. K. spowodował u A. L. obrażenia ciała w postaci stłuczenia lewej strony tułowia ze złamaniem 11 żebra oraz pęknięcia śledziony i krwotoku do jamy otrzewnej, powodując w ten sposób ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego pod postacią innego ciężkiego kalectwa, co wyczerpuje znamiona zbrodni z art.156 § 1 pkt 2 k.k.</p> <p>Mając na uwadze jak niebezpiecznym narzędziem jest pałka wykonana z drewna imitującą kij bejsbolowy, godząc nim z dużą siłą w ciało pokrzywdzonego w ocenie sądu musiał oskarżony, co najmniej przewidywać i godzić się na to, że jego działanie może wywołać skutek, o którym mowa w art. 156 § 1 k.k. Należy mieć na względzie, że jak wskazał biegły z zakresu medycyny sądowej zadane uderzenie było ze znaczną siłą ponieważ doszło</p>			

do złamania żebra i pęknięcia śledzony, która od zewnątrz chroniona jest żebrami i jest narządem mięszzowym. Oskarżony przy tym chciał z taką siłą zadać uderzenie A. L. albowiem J. P. (1) zadał uderzenia ze średnią siłą.

Na uwadze należy mieć, że już sam ustawodawca uznał, że pałka wykonana z drewna lub innego ciężkiego i twardego materiału, imitująca kij bejsbolowy jest narzędziem, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu – art. 4 ust. 1 pkt 4 lit.a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 955). Posiadanie tego typu narzędzia bez zezwolenia stanowi wykroczenie z art. 51 ust. 1 wskazanej ustawy.

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

I b)

A. K.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

A. K. spowodował u J. P. (1) obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy barkowo – ramiennej lewej z dwoma sińcami i bolesnością skutkujących naruszeniem czynności narządu jej ciała trwającym nie dłużej niż 7 dni, co stanowi występki

określony w art. 157 § 2 k.k.

Sąd zmienił opis i kwalifikację czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia. Przyjęta w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna opierała się wyłącznie na ocenie samego prokuratora, co do charakteru doznanych obrażeń ciała przez J. P. (1). Należy uznać, że do stwierdzenia tego typu okoliczności niezbędne są wiadomości specjalne i zgodnie z art. 193 § 1 k.p.k. powołanie biegłego, co też sąd uczynił. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej tak pisemnej jak i ustnej uzupełniającej doznane przez pokrzywdzoną obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy barkowo – ramiennej lewej z dwoma sińcami i bolesnością skutkowałą naruszeniem czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni. Uderzenia pokrzywdzonej zostały zadane z siłą średnio dużą. Biegły wykluczył aby mogły powstać u pokrzywdzonej skutki określone w art. 156 k.k. Na uwadze należy mieć również fakt, że jak wynika z zeznań A. L. oskarżony uderzył pokrzywdzoną dwa razy i nie kontynuował uderzeń tylko podszedł do A. L. i jego uderzył. Trudno zatem domniemywać, że zamierzał spowodować

u pokrzywdzonej, czy też godził się na spowodowanie dalej idących skutków. Jak wskazał sąd wcześniej oskarżony wyraźnie zdecydował komu z jaką siłą zada uderzenia.

Przestępstwa określone w z art. 157 § 2 k.k. ścigane jest co do zasady z oskarżenia prywatnego. W wypadku jednak gdy prokurator wszczął postępowanie karne i popierał oskarżenie o czyn, który stanowi jedno przestępstwo podlegające prawnej kwalifikacji z przepisu określającego przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego i przepisu określającego ściganie z oskarżenia prywatnego, przyjęć należy, że wszczął on – w myśl art. 60 § 1 k.p.k. postępowanie karne także o ten fragment zachowania sprawcy, który wyczerpuje znamiona tego ostatniego przestępstwa (postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 06.11.2013 r., VKK 326/13, Legalis nr 742136). N. od tego po uprzedzeniu przez sąd o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu prokurator oświadczył, że obejmuje ten czyn ściganiem z urzędu.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	I lit.a)	I lit.a)	Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK, uznając, że stopień winy i społecznego szkodliwości czynu jest znaczny. Sąd wziął pod uwagę w szczególności bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu

			<p>skierowanego przeciwko zdrowiu, na co niewątpliwy wpływ ma charakter i rodzaj naruszonego dobra chronionego prawem, jakim jest właśnie zdrowie ludzkie, będące jedną z najwyższych wartości. Dodatkowo należy mieć na względzie skutek jego działania.</p> <p>Nadto uwzględniono uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa umyślne w tym przeciwko zdrowiu (w dniu 13 września 2018 r. zakończył odbywanie zastępczej kary pozbawienia wolności za czyn m.in. z art. 158 § 1 k.k.).</p>
I lit. B)	I lit. b)	<p>Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK, uznając, że stopień winy i społecznego szkodliwości czynu jest znaczny.</p> <p>Za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary uznano uprzednią karalność za przestępstwa umyślne.</p>	
II	I lit.a) I lit. b)	<p>Za czyny z pkt I lit.a) oraz I lit b) wymierzono kary pozbawienia wolności, zatem konieczne było wymierzenie kary łącznej (art. 85 § 1 k.k. i 86 § 1 k.k.). Zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i</p>	

wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Odnośnie do tego przepisu w orzecznictwie wskazano, że „Decydując o ostatecznym kształcie kary łącznej sąd winien, zgodnie z art. 85a k.k., brać pod uwagę przede wszystkim dyrektywy prewencji indywidualnej oraz generalnej. Jako że przepis ten nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, to użycie zwrotu >>przede wszystkim<< pozwala uwzględnić relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, które prowadzą się do łączącego je związku przedmiotowo-podmiotowego oraz dzielących je odstępów czasowych, tak aby orzeczona kara łączna zawierała w sobie całościową ocenę przestępczej działalności skazanego i we właściwy sposób miarkowała zastosowaną wobec niego represję karną. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym

wyrokiem” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24 maja 2018 r., II AKA 49/18, Lex).

W ocenie Sądu kary jednostkowe pozbawienia wolności, a także kara łączna są w pełni adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów, nie są przy tym nadmierne i czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, spełnią przy tym swoją rolę w zakresie prewencyjnego oddziaływania na sprawcę.

Należy nadmienić, że ustawą o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1086), która weszła w życie 24.06.2020 r. wprowadzono surowsze reguły w zakresie granic orzekania kary łącznej określone w art. 86 par. 1 k.k. Dlatego konieczne było zgodnie z regułą z art. 4 par. 1 k.k. wskazanie, że do oskarżonego zastosowano ustawę w brzmieniu obowiązującym przed tą datą.

5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	III	I lit.a) I lit. b)	na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 lutego 2020 r., godz.8:05 do dnia 20 listopada 2020 r.
IV	I lit.a) I lit. b)	<p>na podstawie art. 230 § 3 k.p.k. przekazano dowód rzeczowy w postaci pałki wykonanej z drewna imitującej kij bejsbolowy, zapisany w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 21/20 K. Powiatowej Policji w K..</p> <p>Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 4 lit.a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 955) pałka wykonana z drewna lub innego ciężkiego i twardego materiału, imitująca kij bejsbolowy jest narzędziem, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu</p> <p>Posiadanie tego typu narzędzia bez zezwolenia stanowi wykroczenie z art. 51 ust. 1 wskazanej ustawy stąd zgodnie z art. 230 §3</p>	

		k.p.k. należało przekazać ją Policji.
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Oskarżony posiadał obrońcę z urzędu już w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego w formie śledztwa. Były 2 terminy rozpraw. Zatem zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1513) oraz § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez	

	<p>adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. K. (1) kwotę 300 (trzysta) zł za obronę oskarżonego wykonywaną w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną w postępowaniu sądowym, obie powiększone o podatek VAT w stawce 23 %.</p>	
VI	<p>na podstawie art.624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych albowiem oskarżony nie posiada żadnego majątku, pozostaje w izolacji penitencjarnej i nie ma żadnego źródła dochodu.</p>	
6. 1Podpis		